

HĂLĂLĂU, ȘTEFAN

Colonel

N. 19 mai 1893, Fântâna Domnească, Mehedinți – m. 9 feb 1964 (în detenție).

Studii: Școala Militară (1914-1915).

A fost pe front și a fost rănit în luptele din Valea Jiului. Avansat căpitan în 1920; maior în 1929. În 1928 a fost trimis în misiune în Cehoslovacia. În 1935 este delegat al combatanților și face parte din completul de judecată în procesul Anei Pauker de la Craiova. Este locotenent-colonel în 1938; comandant al Regimentului 54 artilerie în 1941; comandant al Școlii de Ofițeri în Rezervă de Artilerie din Craiova în 1942; colonel 1942.

Participă la campania pentru cucerirea Odesei. Se specializează în Germania la un curs de artilerie în 1943. Este comandant al Comandurii Craiova în 1944 asigurând retragerea pașnică a trupelor germane din Craiova. Comandant al unităților de marș din Armata I în 1945. Este trecut în rezervă la 1 iunie 1946.

Intră în mișcarea de rezistență în 1946 împreună cu generalul Ion Carlaonț și colonelul Gheorghe Cărăușu coordonează acțiunile din Oltenia.

În septembrie 1948 i se suspendă pensia de către regimul comunist și e arestat de securitate. E judecat în iunie 1949 în lotul Mișcării Naționale de Rezistență din Oltenia și condamnat la 6 ani de închisoare (Craiova, Aiud, Peninsula, Ocnele Mari). Eliberat în 1954 a fost paznic în parcul orașului și la o crescătorie de păsări. Solicită pensie în 1958 și nu i se acordă. A fost paralizat în ultimii doi ani de viață. A fost un bun matematician și literat.

Decorații: Ordinul *Steaua României* în grad de cavaler cu spade și panglică de Virtute Militară (1918); Ordinul *Crucea Comemorativă a Războiului* (1916-1918) cu baretele Cerna Mărășești (1920); Ordinul Coroana *României* (1929); Ordinul *Coroana României* cu spade și panglici (1942).